

Conxa Comas Riu

REFLEXIONS. ANGOIXA

No ho sé. És que aquests dies els recordo com un mal somni i com una cosa a oblidar. O sigui, durant anys he intentat no pensar-hi gens, en tots aquests dies que ells van estar fora; després, a veure al tornar si els detenien o no els detenien, la tornada... Clar, [pel que fa] a mi, jo penso que estava molt dividida entre el meu sentiment com a mare i, per tant, que havia de protegir d'alguna manera els meus fills, i aquest sentiment que també era una militant, que em devia a unes idees que en aquell moment s'estaven posant en qüestió, que estava la cosa en un moment molt àlgid. Jo recordo amb molta angoixa aquells dies, [amb] molta angoixa i molta ansietat.